

Lov som Udbyttet af en Dverenskømt; der er kun meget faa Leiligheder, hvor nogen Minister har reist sig og sagt: Nei, jeg gaaer ikke ind derpaa, og derefter gaaet ud af Thinget og lukket Døren efter sig, — jeg troer, at disse Tilfælde ere faa sjeldne, at man næsten har glemt dem.

Jeg hører ikke til dem, som i det Hele troe, at nogen Klasse Embedsmænd, knapt nogen enkelt Embedsmand, virkelig trænger til Gageforhøielse, naar man tager hans hele Stilling, Arbejde etc. i Betragtning; naar man derimod spørger: hvorledes forholder det sig ligeoverfor de nuværende Personligheder i Embederne, deres Forhaabninger, de Forhaabninger, man har givet dem ved at tilstaae dem Dyrtidstillæg etc., saa siger jeg, det er ganske vist: at de i Embederne værende Embedsmænd have faaet Anledning til at vente Forbedring i deres Lønningsskaar, og dertil har det ærede Thing bidraget ved sine egne Voteringer. Glemmer ikke, ærede Medlemmer! Høiesteretsloven; vi kunne ikke forkaeste Præcedentser af den Art, og naar det ærede Medlem bagved (Walther) har nævnt Dverdommerne, formoder jeg dog, at han ikke har meent Høiesteret, men at han har faaet en vis Medfølelse for Dverretterne, hvortil han jo kan have en personlig Grund. — Ved at omtale dette, kommer jeg nok til at berøre den historiske Side, af hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts Ste Valgfreds (Opfermann) udtalte. Naar han yttrede, at efter hans Formening var det Princip, som han vilde gjøre opmærksom paa, ikke tidligere bragt frem heri Rigsdagen under Lønningsslovenes Behandling, skal jeg dertil svare, at det Princip, han omtalte, har stadigen været fulgt ved Behandlingen af alle Lønningsslove heri Thinget, ligesom den første til den sidste, det har blandt Andet været gjort gjældende ved Behandlingen af Lønningsslovene for Høiesterets- og Landsoverrettsdommerne ligeoverfor hverandre; jeg for min Deel har sagt: Giv Landsoverrettsdommerne i deres høieste Positioner en saadan Løn, at de staae høiere end de laveste gagerede Medlemmer af Høiesteret, for at ikke en udmærket duellig Landsoverrettsdommer, som bliver siddende, fordi han ikke passer i Høiesteret, da han maaskee har en svag

Høielse, skal føle sig tilfredsat, fordi En, som er fulgt efter ham og maaskee er en mindre god Dommer i Landsoverretten, er bleven bragt ind i Høiesteret. Det Samme har ogsaa været udtalt med Hensyn til Lærerne i de lærde Skoler, jeg har sagt: Lad de Høieste i de lavere stillede Klasser lønnes høiere end de Yngste af de høiest stillede Klasser, — det kommer ud paa det Samme, som den ærede Rigsdagsmand har sagt. — Jeg troer saaledes, at det maa erkendes, at den Methode, som det ærede Medlem har omtalt, hvorefter der begyndes med en Gage, som vorer efter visse Aars Forløb, saaledes at den Baagjældende, hvad enten han staaer i en lavere eller høiere Klasse, faaer ikke en forhøiet Gage, men et Tillæg til den Gage, han har for Bestillingen eller Embedet, ideligen har været bragt frem ved Behandlingen af alle Lønningsslove baade her i Thinget og navnlig i Udvalgene. Derfor er det ikke mindre fortjenstligt, at det ærede Medlem atter bringer dette Princip frem; thi der er Ungenting, som glæder mig i den Grad, som naar jeg hører en Mand som sine egne bærer mine Ideer frem; thi saa veed jeg, at de ere komne til at spire hos Andre, og det er mig det Kjæreste. Det vilde være mig kjærest, om alle de ærede Medlemmer i den Henseende vilde reise sig op og sige: Det har jeg fundet paa tgaar, jeg har aldrig hørt det før, og navnlig vilde det glæde mig, om Principet optoges af den ærede Regering; thi først da vare vi sikke paa, at det vilde blive til Noget (Opfermann: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning?). Jeg troer, at jeg ved den sidste Udtalelse har borttaget alt Personligt, saaledes at jeg ikke i mindste Maade reclamerer nogen Prioritet for det, jeg har gjort, — det er ikke det, jeg ønsker, det er mig fuldkommen ligegyldigt — og naar jeg bringer det her til Dmtale, saa er det kun, fordi jeg har lagt Mærke til, at ogsaa Ideerne kunne faae en Betydning ved deres Anciennitet, og det er mig om at gjøre at skaffe denne Idee Anciennitet her i Thinget. Ideen har en 7 eller 8 Aars Anciennitet, og kan maaskee saaledes haabe at faae nogen Betydning. Jeg vilde, som sagt, ønske, at det havde været den ærede Minister, som istedetfor det ærede Med-